

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌ها شیخ خیرالدين حفظه الله تعالى

موضوع:

احکام؛ مشاغل و مکاسب حرام

بسم الله الرحمن الرحيم

پرسش

نویسنده: اویس

تاریخ: ۱۳۹۸/۱/۲۸

حکم گرفتن جشن تولد چیست؟ آیا می‌تواند از موارد تشبیه جستن به کفار باشد؟ آیا می‌توان گفت که برگزاری مراسم جشن در سالروز ولادت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و اهل بیت معظم ایشان، نوعی بدعت است و بهتر است که به جای آن به تکلیف عمل کرد؟

پاسخ

تاریخ: ۱۳۹۸/۲/۴

مسلم است که گرفتن جشن تولد، یک عمل اسلامی نیست؛ چراکه پیامبر و اهل بیت او، برای خودشان یا برای دیگران جشن تولد نگرفته‌اند و به آن توصیه نکرده‌اند و این دلیل بر آن است که چنین کاری را نیکو و سودمند ندانسته‌اند؛ با توجه به اینکه آنان هیچ کار نیکو و سودمندی را ترک نکرده‌اند، بلکه به هر کار نیکو و سودمندی توصیه کرده‌اند؛ چنانکه در حدیث مشهور نبوی آمده است: «أَيُّهَا النَّاسُ! وَاللَّهِ مَا مِنْ شَيْءٍ يُقَرَّبُكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ وَيُبَاعِدُكُمْ مِنَ النَّارِ إِلَّا وَقَدْ أَمَرْتُكُمْ بِهِ، وَمَا مِنْ شَيْءٍ يُقَرَّبُكُمْ مِنَ النَّارِ وَيُبَاعِدُكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ إِلَّا وَقَدْ نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ»؛ «ای مردم! به خدا سوگند هیچ کاری که شما را به بهشت نزدیک و از دوزخ دور کند نیست مگر اینکه شما را به آن امر کرده‌ام و هیچ کاری که شما را به دوزخ نزدیک و از بهشت دور کند نیست مگر اینکه شما را از آن نهی کرده‌ام». هر چند کسانی که گرفتن جشن تولد را مباح می‌دانند، آن را به استفاده از ابزارهای جدید قیاس می‌کنند که پیامبر و اهل بیت او از آن‌ها استفاده نکرده‌اند، ولی واضح است که این قیاس صحیح نیست؛ چراکه ابزارهای جدید در زمان پیامبر و اهل بیت او وجود نداشته‌اند تا استفاده از آن‌ها برای آنان ممکن بوده باشد، در حالی که جشن گرفتن در زمان آنان وجود داشته و ممکن بوده است و با این وصف، می‌توان گفت که آنان برای تولد جشن نگرفته‌اند.

۱. مصنف عبد الرزاق، ج ۱۱، ص ۱۲۵؛ مصنف ابن أبي شيبة، ج ۸، ص ۱۲۹؛ المحاسن للبرقي، ج ۱، ص ۲۷۸؛ الكافي للكليني، ج ۲، ص ۷۴؛ شعب الإيمان للبيهقي، ج ۲، ص ۶۷

از این رو، کسانی که پیرو آنان هستند نیز برای تولد جشن نمی گیرند؛ چنانکه یکی از یارانمان ما را خبر داد، گفت:

«دَخَلْتُ عَلَى الْمَنْصُورِ فِي يَوْمِ مِيلَادِهِ، فَهَيَّأَتْهُ وَدَعَوْتُهُ إِلَى سُورٍ وَقُلْتُ: جِئْنِي مَعَ أَصْحَابِكَ، فَقَالَ: لَا أَفْعَلُ، قُلْتُ: لِمَذَا؟ قَالَ: لِأَنِّي أَكْرَهُ أَنْ أَفْعَلَ شَيْئًا لَمْ يَفْعَلْهُ الْعُلَمَاءُ مِنْ قَبْلِي -يَعْنِي حَفْلَةَ الْمِيلَادِ- وَوُلِدَ فِي الْيَوْمِ الْحَادِي عَشَرَ مِنْ ذِي الْقَعْدَةِ»؛ «در سالروز ولادت منصور به محضر او رسیدم، پس به او تبریک گفتم و او را به یک سور دعوت کردم و گفتم: با اصحابت به نزد من بیا، پس فرمود: این کار را نمی کنم، گفتم: چرا؟ فرمود: برای اینکه دوست ندارم کاری را انجام دهم که عالمان پیش از من انجام نداده اند -یعنی جشن میلاد- و در روز یازدهم ذی القعدة متولد شد».

با این وصف، شایسته است که محبان پیامبر و اهل بیت او، محبت خود نسبت به آنان را با تأسی به آنان نشان دهند، نه مخالفت با آنان؛ خصوصاً با توجه به اینکه می توانند هزینه‌ی جشن گرفتن برای تولد آنان را در راه ترویج آموزه‌های آنان صرف کنند و با توجه به اینکه جشن گرفتن برای تولد آنان، شبیه به جشن گرفتن مسیحیان برای تولد مسیح علیه السلام است، بل بعید نیست که از آن الگوبرداری شده باشد.

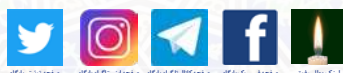
پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی
جشن با تبریک و احترام

۱. گفتار ۱۸۹

www.alkhorasani.com

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.